

Zkušenost je od slova zkusit?

31.8.

Tak zítra nastupuju jako zdravotní sestra u nás v domově důchodců. Vím – není to ta závratná vzrušující kariéra, o které jsem snila na škole. Jen si myslím, že je teď pro mě výhodnější zůstat tady než dojíždět do nemocnice do města, být dvě hodiny na cestě, projezdit řůru peněz, navíc platit za jídlo a ubytování, když budu dělat na směny. A třeba to nebude tak hrozné. Třeba se jen bojím té velké změny a všeho neznámého, co mě čeká.

16.10.

Už jsem v práci sedm týdnů. Začátek opravdu nebyl lehký, ale mám prima kolegyně, které mi hodně pomáhají. Nakonec se to docela dá...

18.10.

Práce se starými lidmi je náročná, fyzicky i psychicky, po každé směně jsem vyčerpaná, ale všechna péče se mi mnohonásobně vrací, většina z nich je totiž vděčná za každé laskavé slovo, za každou chvilku, kterou jim věnujete. Někteří sice bědují, že jim to stáří dává zabrat, ale většinou jsou spokojení a skromní. Bohužel za některými z nich jejich rodiny vůbec nejezdí nebo se objeví jenom v den, kdy se bere důchod. Úplně v klidu a bez výčitek svědomí si vezmou peníze a pak se objeví zase až za měsíc. S tím se docela těžko vyrovnávám... ale samozřejmě, nic mi do toho není.

24.11.

Jsem po noční a hrozně utahaná. Kvůli dvěma babičkám ze šestky jsem se vůbec nevyspala. Poprvé zazvonily po půlnoci. Když jsem přiběhla, stěžovaly si, že je jim špatně, ale nic konkrétního jsem nezjistila. Podruhé si stěžovaly, že nemůžou spát. Chtěly si popovídat. Sotva jsem odešla na sesternu, zase zvonek. Potom znovu. Až pak mi došlo, že se nudí a že nespí, protože spaly celé odpoledne.

16.12.

Dnes jsme museli volat záchranku. Bohužel doktor už pacientovi nemohl pomoci. Na smrt si asi nikdy nezvyknu. Marně si říkám, že patří k životu.

28.1.

Za půl roku v domově jsem se hodně naučila. Hlavně naslouchat. Vím o životě těch staroušků tolik, že bych mohla napsat knihu. Tolik příběhů ze světa, v němž vyrůstali, tolik zkušeností, radosti i smutku, ale taky bolesti a bezmoci. K tomu se přidává spousta předsudků mladých vůči starým (jako že staří nic nepotřebují, že si pořád na něco stěžují, že jsou ekonomickou zátěží pro společnost, že mají plno času, že mladé podceňují), ale i naopak, předsudků starých vůči mladým (že kdo má dredy, fetuje, že poslouchají příšernou hudbu, že se neumějí chovat, že neuznávají žádné hodnoty).

Dneska už vím, že jsem rozhodně neudělala chybu, když jsem šla pracovat do domova, že moje práce má smysl a že mi proto přináší uspokojení.